

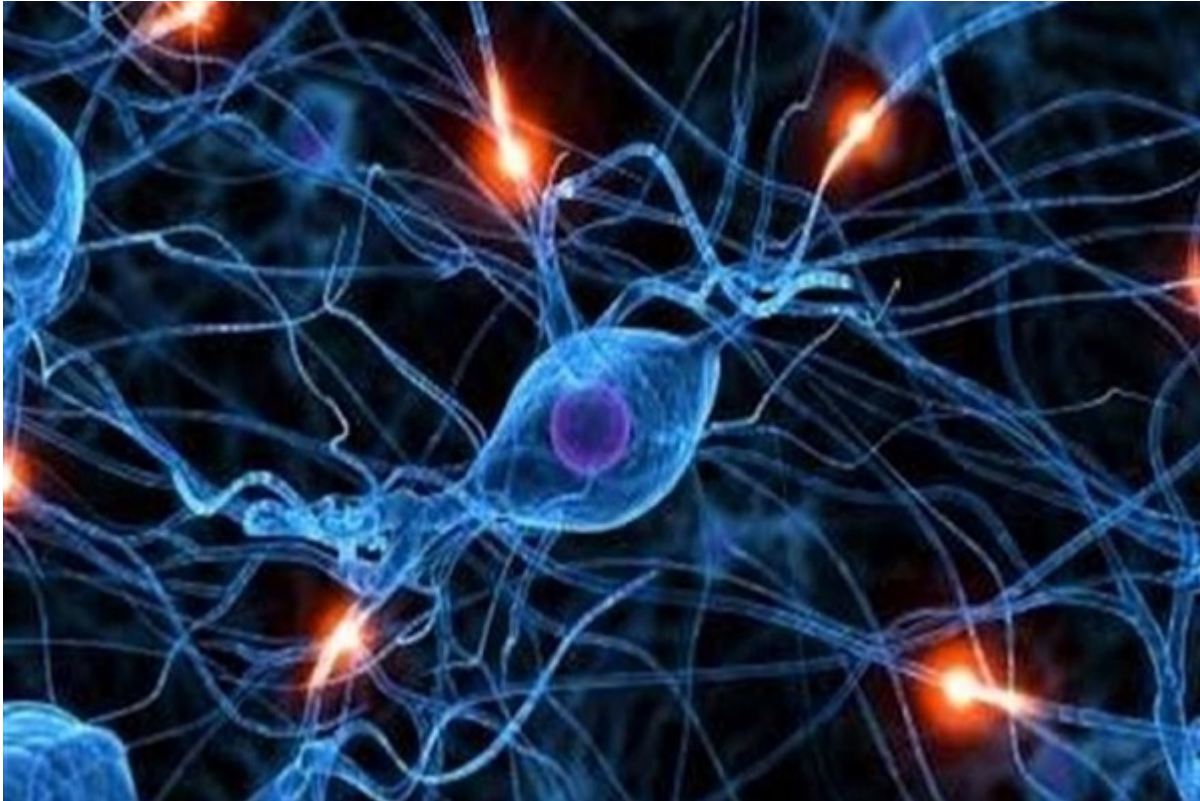
Η άποψη των βιοηθικολόγων για τη χρήση των βλαστοκυττάρων για ιατρικούς και επιστημονικούς σκοπούς (Μαρία Ιωσηφίδου, Νοσηλεύτρια - Μάστερ Θεολογίας)

[/ Πεμπτουσία](#)

Η έρευνα και η πολλά υποσχόμενη χρήση των βλαστοκυττάρων είναι ένα από τα πιο σύγχρονα ζητήματα που έχει ασχοληθεί η επιστήμη της βιοηθικής. Από τότε που ξεκίνησε η έρευνα στα ανθρώπινα βλαστοκύτταρα και αναγνωρίστηκε κορυφαίο επιστημονικό επίτευγμα, έχει περάσει πολύ λίγος χρόνος και η εξέλιξη της έρευνας ήταν ραγδαία, επιβεβαιώνοντας την αρχική υπόθεση ότι έχει πολύ μεγάλες πιθανότητες να προσφέρει στον άνθρωπο υπηρεσίες πραγματικά πρωτόγνωρες και αδιανόητες στα προηγούμενα χρόνια. Όπως οτιδήποτε καινούριο εμφανίζεται, έτσι και η μελέτη και η χρήση των βλαστοκυττάρων έχει εγείρει πολλά ερωτήματα και διλήμματα ηθικής φύσεως στα οποία καλείται να δώσει απάντηση η βιοηθική. Για την αντιμετώπιση αυτών των βιοηθικών προβληματισμών, η βιοηθική επιστήμη θεμελίωσε τέσσερις βασικές αρχές. Την αρχή της αυτονομίας, της αποφυγής πρόκλησης βλάβης και πόνου, της ευεργεσίας

και της δικαιοσύνης. Δυστυχώς, παρότι έγιναν μεγάλες προσπάθειες, δεν κατέστη δυνατό να βρεθεί μια κοινή αντιμετώπιση των βιοηθικών προβλημάτων, λόγω των διαφορετικών αντιλήψεων και της διαφορετικής κοσμοθεωρίας των βιοηθικολόγων, που τελικά διαμορφώνουν και διαφορετική ηθική συνείδηση και διαφορετικά ηθικά κριτήρια.

Το κυριότερο σημείο, το οποίο απασχολεί τους επιστήμονες του είδους, είναι η ανάγκη θανάτωσης των εμβρύων για την έρευνα των εμβρυικών βλαστοκυττάρων. Πάνω σε αυτό το θέμα έχουν γίνει πάρα πολλές συζητήσεις σε συνέδρια, στις οποίες καταδεικνύεται η διαφορετική άποψη που έχει η επιστήμη και η ορθόδοξη θεολογία σχετικά με το status του εμβρύου. Η ορθόδοξη θεολογία πιστή στην θεωρία της «από άκρας συλλήψεως» θεωρεί πως η αρχή της ζωής βρίσκεται στην γονιμοποίηση, γεγονός που βρίσκει άκρως αντίθετη την πλευρά της επιστημονικής κοινότητας, που την τοποθετεί αρκετές ημέρες μετά. Τα ερωτήματα που έχουν προκύψει αφορούν συν τοις άλλοις την νομική επιστήμη, αλλά και την ίδια την κοινωνία στο σύνολό της. Στην εργασία παρουσιάστηκαν οι απόψεις των βιοηθικολόγων τόσο από την κοσμική πλευρά όσο και από την πλευρά της ορθόδοξης βιοηθικής. Σε κάθε περίπτωση, αυτό που τονίζεται είναι πως παρά τις αντίθετες απόψεις τους σε αρκετά σημεία (χωρίς βέβαια να παραγνωρίζουμε και το γεγονός ότι υπάρχουν και θέματα στα οποία συγκλίνουν) η Εκκλησία δεν επιθυμεί να εμφανίζει φραγμούς στην επιστημονική έρευνα, αλλά στόχος της είναι να την οδηγήσει στην κατεύθυνση εκείνη η οποία σέβεται τις αρχές της και κυρίως την αρχή του σεβασμού του προσώπου.

Φαίνεται ότι πρέπει να γίνουν ακόμα αρκετά βήματα για να καταλήξουν οι επιστήμονες της βιοηθικής στην εξεύρεση μιας κοινά αποδεκτής τακτικής επίλυσης των ηθικών προβλημάτων που εισάγει η χρήση των βλαστοκυττάρων. Αυτή η πραγματικότητα δεν είναι απαραίτητα κακή, αφού ο ανιδιοτελής διάλογος έχει σίγουρα να προσφέρει πολλά στους υποστηρικτές όλων των απόψεων.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)